

31976L0160

5.2.1976

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 31/1

**NÕUKOGU DIREKTIIV,
8. detsember 1975,
suplusvee kvaliteedi kohta**

(76/160/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 100 ja 235,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾

ning arvestades, et:

keskkonna ja rahvatervise kaitsmiseks on vaja vähendada suplusvee reostust ning vältida selle kvaliteedi edasist halvenemist;

suplusvett on vaja kontrollida, et saavutada ühisturu toimimise raames ühenduse eesmärgi, mis on seotud elutingimuste parandamisega, majandustegevuse harmoonilise arenguga kogu ühenduses ning selle pideva ja tasakaalustatud laienemisega;

liikmesriikidel on selles valdkonnas õigusnorme, mis mõjutavad otseselt ühisturu toimimist; asutamislepingus ei ole siiski sätestatud kõiki selle valdkonna jaoks vajalikke volitusi;

Euroopa ühenduste keskkonnavalas tegevusprogrammis ⁽³⁾ on sätestatud, et kvaliteedieesmärgi tuleb seada ühiselt, määrates seejuures kindlaks mitmesugused nõuded, millele keskkond peab vastama, sealhulgas vee ja samuti suplusvee näitajate määratluse;

nende kvaliteedieesmärkide saavutamiseks peavad liikmesriigid määrama kindlaks teatavate näitajate piirväärtused; suplusvesi tuleb nende väärtustega kooskõlla viia kümne aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist;

tuleks sätestada, et suplusvesi loetakse teatavatel tingimustel asjakohastele näitajate väärtustele vastavaks, isegi kui teatav protsentuaalne osa sellest veest suplushooajal võetud proovidest ei vasta käesoleva direktiivi lisas esitatud piirväärtustele;

saavutamaks teatavat paindlikkust käesoleva direktiivi kohaldamisel, peab liikmesriikidel olema õigus teha erandeid; need erandi-deitohi aga rikkuda olulisi tervisekaitsenõudeid;

⁽¹⁾ EÜT C 128, 9.6.1975, lk 13.

⁽²⁾ EÜT C 286, 15.12.1975, lk 5.

⁽³⁾ EÜT C 112, 20.12.1973, lk 3.

tehnika arengu tõttu tuleb käesoleva direktiivi lisas sätestatud tehnilisi nõudeid kiiresti kohandada; selleks vajalike meetmete rakendamise hõlbustamiseks tuleks ette näha kord, millega seatakse tehnika arenguga kohandamise komitees sisse tihe koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel;

üldsuse huvi keskkonna ja selle kvaliteedi parandamise vastu kasvab; üldsus peaks seepärast saama objektiivset teavet suplusvee kvaliteedi kohta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolev direktiiv käsitleb suplusvee, kuid mitte raviotstarbelise ja basseinivee kvaliteeti.

2. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *suplusvesi* — voolava või seisva veega mageveekogud või nende osad ja merevesi, milles

— iga liikmesriigi pädevad asutused on selgesõnaliselt lubanud supelda, või

— suplemine ei ole keelatud ja mida traditsiooniliselt kasutatakse palju suplejaid;

b) *supelrand* — koht, kus esineb suplusvett;

c) *suplushooaeg* — ajavahemik, mil kohalike kommete, mis tahes kohalike supluseeskirjade või ilmastikutingimuste tõttu on supelrandadesse oodata palju suplejaid.

Artikkel 2

Suplusvee füüsikalised, keemilised ja mikrobioloogilised näitajad on esitatud lisas, mis moodustab käesoleva direktiivi lahutamatu osa.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid määravad kõikide supelrandade või iga üksiku supelranna suplusvee kohta kindlaks lisas esitatud näitajate väärtused.

Näitajatele, mille väärtust ei ole lisas nimetatud, võivad liikmesriigid jätta väärtused esimese löigu alusel kindlaks määramata, kuni asjakohased arvud välja selgitatakse.

2. Lõike 1 alusel kindlaksmääratud väärtused ei tohi olla lisa I veerus esitatud väärtustest leebemad.

3. Kui lisa G veerus on esitatud väärtused, püüavad liikmesriigid olenemata sellest, kas nendel väärtustel on või ei ole vastavaid väärtusi I veerus, järgida vastavalt artiklile 7 neid kui normatiive.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad kõik meetmed, et tagada suplusvee kvaliteedi vastavus artikli 3 alusel kindlaksmääratud piirväärtustele kümne aasta jooksul alates käesoleva direktiivi teatavakstegemisest.

2. Liikmesriigid tagavad, et supelrandades, mille liikmesriikide pädevad asutused seavad spetsiaalselt suplemiseks sisse pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist, järgitakse lisa I veerus esitatud väärtusi supelranna avamisest alates. Kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist avatud supelrandades ei ole siiski vaja neid väärtusi kõnealuse kahe aasta möödumiseni järgida.

3. Erandjuhtudel tohivad liikmesriigid teha lõikes 1 sätestatud kümneaastase tähtaja suhtes erandeid. Kõikide selliste erandite põhjendused, mis peavad lähtuma asjaomase supelranna vee majandamise plaanidest, tuleb võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui kuus aastat pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist edastada komisjonile. Komisjon tutvub põhjalikult iga põhjendusega ning teeb vajaduse korral nende kohta nõukogule asjakohaseid ettepanekuid.

4. Teiste liikmesriikide suplusvett mõjutava piiriäärse ja -ülese merevee puhul teevad naaberliikmesriigid sel moel mõjutatud

suplusvee kvaliteedieesmärkidest tulenevad järelused omavahe lises koostöös.

Komisjon võib sellest koostööst osa võtta.

Artikkel 5

1. Artikli 4 kohaldamisel loetakse suplusvesi asjakohastele näitajatele vastavaks, kui samast proovivõtukohest lisa osutatud ajavahemike järel võetud proovid näitavad, et see vastab oma kvaliteedinäitajate väärtustele:

- 95 % proovide puhul, mis vastavad lisa I veerus esitatud näitajatele;
- 90 % kõikide muude proovide puhul, välja arvatud *coli* — laadsete bakterite ja fekaalsete *coli* — laadsete bakterite arv, kui nimetatud protsent peab olema 80 %,

ning kui 5, 10 või 20 % proovide puhul, mis ei vasta kõnealustele näitajatele,

- ei erine vee näitajad kõnealustest väärtustest rohkem kui 50 % võrra (v.a mikrobioloogilised näitajad, pH ja lahustunud hapnik);
- ei erine statistiliselt kohaste ajavahemike järel järjest võetud veeproovid asjakohaste näitajate väärtustest.

2. Artiklis 3 osutatud erinevusi lõikes 1 osutatud protsendi arvutamisel arvesse ei võeta, kui need on tingitud ülejutustest, muudest loodusõnnetustest või ebaharilikest ilmastikutingimustest.

Artikkel 6

1. Proovide võtmisega, mille sagedus on sätestatud lisas, tegelevad liikmesriikide pädevad asutused.

2. Proove tuleb võtta kohtadest, kus iga päev käib keskmiselt kõige rohkem suplejaid. Proove tuleb eelistatavalt võtta 30 cm sügavuselt, välja arvatud mineraalõliproovid, mis tuleb võtta vee-pinnalt. Proovide võtmisega tuleb alustada kaks nädalat enne suplushooaja algust.

3. Voolava veega mageveekogudes ülesvoolu valitsevaid tingimusi ning seisva veega mageveekogude ja merevee keskkonnatingimusi tuleb uurida hoolikalt ja täpselt ning korrata seda perioodiliselt, et sel viisil koguda geograafilist ja topograafilist teavet ning määrata kindlaks kõikide reostus- ja potentsiaalsete reostusainete hulk ja laad ning nende mõju võrreldes nende kaugusega supelrannast.

4. Kui pädeva asutuse kontrolli või proovide võtmise käigus selgub, et suplusvette juhitakse või tõenäoliselt juhitakse vee kvaliteeti rikkuvaid aineid, tuleb võtta lisaproove. Lisaproove tuleb võtta ka siis, kui on muid põhjusi kahtlustada, et vee kvaliteet on halvenenud.

5. Asjaomaste näitajate analüüsimise võrdlusmeetodid on määratletud lisas. Muid meetodeid kasutavad laborid peavad tagama, et nende tulemused on võrdväärsed või võrreldavad lisa määratletutega.

Artikkel 7

1. Käesoleva direktiivi kohaselt võetavate meetmete rakendamine ei tohi mitte mingil juhul ei otseselt ega kaudselt põhjustada suplusvee hetkekvaliteedi halvenemist.

2. Liikmesriigid võivad alati kehtestada suplusvee kohta käesolevas direktiivis sätestatutest rangemaid väärtusi.

Artikkel 8

Käesoleva direktiivi täitmisest võib kõrvale kalduda:

- a) teatavate lisa esitatud nulliga (0) näitajate puhul erakorraliste ilmastiku- ja geograafiliste tingimuste tõttu;
- b) suplusvee loodusliku rikastumise korral teatavate ainetega, mis põhjustavad kõrvalekaldeid lisa sätestatud väärtustest.

Looduslik rikastumine on protsess, mille käigus veekogu saab ilma inimese sekkumiseta pinnasest teatavaid aineid.

Mitte mingil juhul ei tohi käesoleva artikliga ettenähtud erandid olla vastuolus oluliste tervisekaitsemeetmetega.

Kui liikmesriik kaldub käesoleva direktiivi sätete täitmisele kõrvale, annab ta sellest kohe teada komisjonile, selgitades oma põhjusi ning teatades kõrvalekaldumise eeldatava kestuse.

Artikkel 9

Käesoleva direktiivi tehnika arenguga kohandamiseks vajalikud muudatused on seotud järgmisega:

- analüüsimeetodid;
- lisa G ja I veergudes sätestatud näitajate väärtused.

Need muudatused võetakse vastu artiklis 11 sätestatud korras.

Artikkel 10

1. Käesolevaga moodustatakse tehnika arenguga kohandamise komitee (edaspidi "komitee"). See koosneb liikmesriikide esindajatest ja selle eesistujaks on komisjoni esindaja.

2. Komitee koostab oma töökorra.

Artikkel 11

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab komitee eesistuja kõnealuse küsimuse omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotluse korral komiteele.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamused võetakse vastu 41-häälelise enamusega, liikmesriikide hääli arvestatakse asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 sätestatud korras. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei võta oma arvamust vastu, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ette-

paneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

c) Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates ettepaneku tegemisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid kahe aasta jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 13

Liikmesriigid esitavad komisjonile esimest korda neli aastat pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist ja edaspidi korrapäraselt üldaruande oma suplusvee ja selle kõige olulisemate omaduste kohta.

Komisjon võib sedasi saadud teavet asjaomase liikmesriigi eelneval nõusolekul avaldada.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. detsember 1975

Nõukogu nimel

eesistuja

M. PEDINI

LISA

SUPLUSVEE KVALITEEDINÕUDED

	Näitajad	G	I	Proovide võtmise minimaalne sagedus	Analüüsi- ja kontrollimeetod
	Mikrobioloogilised näitajad:				
1	Coli-laadsete bakterite arv 100 ml vees	500	10 000	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾	Käärimismeetod mitme katseklaasiga. Positiivsete katseklaaside ümberkylv kinnitussöötmele. Kõige tõenäosema arvu määramine või membraanfiltrimine ja kultiveerimine sobival söotmel nagu tergitol-laktoosagar, Endo agar, 0,4 % teepool-puljong, ümberkylv ja kahtlaste kolooniate identifitseerimine.
2	Fekaalsete coli-laadsete bakterite arv 100 ml vees	100	2 000	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾	1. ja 2. juhul varieerub inkubeerimistemperatuur olenevalt sellest, kas uuritakse kõiki või fekaalseid <i>coli</i> — laadseid baktereid.
3	Fekaalsete streptokokkide arv 100 ml vees	100	—	⁽²⁾	Litsky meetod. Kõige tõenäosema arvu määramine või membraanfiltrimine. Kultiveerimine sobival söotmel.
4	Salmonellade arv 1 l vees	—	0	⁽²⁾	Kontsentreerimine membraanfiltrimisega. Inokuleerimine standardsöotmel. Rikastamine — ümberkylv isoleerivale agarile — identifitseerimine.
5	Enteroviiruste esinemine 10 l vees	—	0	⁽²⁾	Kontsentreerimine filtreerimisega, flokulatsiooni või tsentrifuugimisega ning kinnitamine.
	Füüsikalised-keemilised näitajad:				
6	pH	—	6-9 ⁽⁰⁾	⁽²⁾	Elektromeetriline meetod kalibreerimisega pH 7 ja 9 juures.
7	Värvus	—	Ebatavalisi värvuse muutusi ei esine ⁽⁰⁾	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾	Visuaalne uuring või fotomeetriline määramine Pt. Co skaalal.
		—	—	⁽²⁾	

⁽⁰⁾ Erakorraliste geograafiliste või meteoroloogiliste tingimuste korral tohib esitatud piirväärtusi ületada.

⁽¹⁾ Kui eelnenud aastatel võetud proovid on andnud käesolevas lisas esitatutest oluliselt paremaid tulemusi ja ilmnenud ei ole tegureid, mille tõttu vee kvaliteet võiks halveneda, võivad pädevad asutused vähendada proovide võtmise sagedust kaks korda.

⁽²⁾ Pädevad asutused peavad kontsentratsiooni kontrollima, kui supelranna kontrolli käigus ilmneb, et kõnealust ainet võib vees esineda või vee kvaliteet on halvenenud.

	Näitajad		G	I	Proovide võtmise minimaalne sagedus	Analüüsi- ja kontrollimeetod
8	Mineraalõlide esinemine	mg/l	— ≤ 0,3	Veepinnal puudub silmaga nähtav õlikile ja spetsiifilist lõhna pole —	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Visuaalne ja olfaktoorne uuring või ekstraheerimine ning kuivjääkide kaalumine.
9	Metüleensinisega reageerivate pindaktiivsete ainete kogus vees	mg/l (lauryülsulfaadiga)	— ≤ 0,3	Ei tohi tekitada püsivat vahtu —	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Visuaalne uuring või absorptsioonspektrofotomeetriline määramine metüleensinise.
10	Fenoolid	mg/l C ₆ H ₅ OH	— ≤ 0,005	Spetsiifilist lõhna pole ≤ 0,05	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Spetsiifilise fenoolilõhna puudumise kontroll või spektrofotomeetriline määramine 4-aminoantipüriiniga (4 AAP).
11	Läbipaistvus	m	2	1 ⁽⁹⁾	Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾	Secchi ketas.
12	Lahustunud hapnik,	% küllastustastmest	80-120	—	⁽²⁾	Winkleri meetod või elektromeetriline meetod (hapniku määramine).
13	Naftasaaduste jäägid ja hõljuvad esemed nagu puit, plastesemed, pudelid, klaas-, plast-, kummi- või mis tahes muust materjalist mahutid. Jäätmed ja killud		Puuduvad		Iga kahe nädala tagant ⁽¹⁾	Visuaalne kontroll.
14	Ammoonium,	NH ₄ mg/l			⁽³⁾	Absorptsioonspektrofotomeetriline määramine Nessleri reaktiiviga või indofeenoolsinise.
15	Kjeldahli lämmastik,	NH ₄ mg/l			⁽³⁾	Kjeldahli meetod.
16	Muud reostusele viitavad ained Pestitsiidid (paratioon, HCH, dieldriin),	mg/l			⁽²⁾	Ekstraheerimine sobivate lahustitega ning kromatograafiline määramine.

⁽⁹⁾ Erakorraliste geograafiliste või meteoroloogiliste tingimuste korral tohib esitatud piirväärtusi ületada.

⁽¹⁾ Kui eelnenud aastatel võetud proovid on andnud käesolevas lisas esitatutest oluliselt paremaid tulemusi ja ilmnenud ei ole tegureid, mille tõttu vee kvaliteet võiks halveneda, võivad pädevad asutused vähendada proovide võtmise sagedust kaks korda.

⁽²⁾ Pädevad asutused peavad kontsentratsiooni kontrollima, kui supelranna kontrolli käigus ilmneb, et kõnealust ainet võib vees esineda või vee kvaliteet on halvenenud.

⁽³⁾ Pädevad asutused peavad neid näitajaid kontrollima siis, kui veel on kalduvus eutrofeeruda.

	Näitajad	G	I	Proovide võtmise minimaalne sagedus	Analüüsi- ja kontrollimeetod
17	Raskmetallid: — arseen (As), mg/l — kaadmium (Cd) — kroom VI (Cr VI) — plii (Pb) — elavhõbe (Hg)			(¹)	Aatomabsorptsioon, võimaluse korral eelneva ekstraheerimisega
18	Tsüaniid, mg/l Cn			(¹)	Absorptsioonpektrofotomeetriline määramine konkreetse reaktiiviga
19	Nitraadid ja fosfaadid N(NO ₃) (PO ₄), mg/l			(¹)	Absorptsioonpektrofotomeetriline määramine konkreetse reaktiiviga

(¹) Pädevad asutused peavad kontsentratsiooni kontrollima, kui supelranna kontrolli käigus ilmneb, et kõnealust ainet võib vees esineda või vee kvaliteet on halvenenud.

G = soovituslik väärtus.

I = normatiiv.